

Godt nyt fra Paris

6 måneder efter at have kørt turen Paris-Brest-Paris, der med sine 1220 km samt 11700 Hm, er en relativ lang tur, kom der brev fra Paris. Heri var der en bekræftelse på, at jeg havde gennemført sammen med en medalje.

Turen var for mit vedkommende ved at udvikle sig til en gyser, idet jeg efter godt 800 km begynde at få problemer med nakken, og dermed holde hovedet oppe.

Efter 900 km var det helt galt, og det blev absolut ikke bedre som løbet skred frem. Prøv at forestille dig hvordan det er at cykle og ikke kan løfte hovedet og orientere sig. Ordsproget "med hovedet under armen" fik den modsatte betydning så det blev med "armen under hovedet", en hånd på styret og den anden under hovedet. Adskillige gange var jeg ved at opgive fordi denne kørestilling var meget uhensigtsmæssig og trættende.

Omkring 30 km fra mål havde jeg besluttet at stå af fordi tiden nærmere sig de 90 timer, men tænkte nej, nu er du så tæt på og du kan måske nå i mål inden tidsgrænsen. Jeg nåede i mål 10 minutter inden tidsgrænsen.

Tillige drillede min cykeltaske mig mange gange (den er smidt ud) samtidig med at min Garmin satte ud, et par mistede cykelbriller, og en punktering undervejs. Vejret var godt, dog med rigtig meget (mod)vind og temperatur svingninger dag og nat på 30 grader. Ned til 2 grader om natten og 32 grader om dagen.

Faktuelt var der tilmeldt ca. 7400 deltagere, knap 600 mødte ikke op til start, og der udgik 28% af de startende imod normalt 16%. Efter at jeg havde passeret mållinjen blev min cykel udtaget til kontrol og kunne først udleveres efter 2½ time. Jeg skulle cykle ca. 25 km til hotellet for at få et bad, og få pakket cyklen ned - det orkede jeg ikke. Så jeg bestilte en taxa med en ventetid på godt 1 time. Ved ankomst til hotellet fik jeg cyklen pakket i bussen, fik et tiltrængt bad, en plads i bussen og sov stort set hele vejen hjem.

Denne tur gjorde mig cykeltræt. Med godt 8000 træningskilometer inden løbet følte jeg mig godt kørende, sådan skulle det ikke gå. Men inde længe kalder Mallorca - så nu er jeg snart klar igen.

Jørn Enegaard

